

fald fast: Parforhold, kærlighed, er ikke noget, man får hos kommunen.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Per Dalgaard (DF):

Der findes snart ikke den opgave i hverdagen, som nogle ikke mener at samfundet skal tage sig af. Intet er for småt eller for specielt til, at samfundet skal blande sig, det være sig rådgivning, tilrettelæggelse, vejledning osv. Endnu en opgave foreslås der her at samfundet eller rettere skatteborgerne skal betale for.

Jeg er sikker på, at alle beklager den relativt korte lunte, folk har i dag, for så vidt angår en opløsning af et parforhold. Der skal desværre ikke meget til, før parforholdet ryger.

Hvis der ikke er børn involveret, er sagen helt klar. Så kan folk gøre, som de har lyst til. Men er der børn i et parforhold, har jeg ofte fra denne talerstol sagt, at ved en skilsmisse er én ting sikkert, nemlig at børnene bliver taberne, selvfølgelig undtaget de åbenlyse tilfælde, hvor der er groft misbrug eller vold involveret i et forhold, hvor det er helt sikkert, at børnene vil være bedre stillet, ved at en voldelig far f.eks. forlader selkabet.

Hele den her sag har to sider. Skal samfundet konstant blande sig, eller skal vi sige, at folk er så voksne, at de må klare udfordringerne selv? Jeg tror mere på det sidste. Der må være en måde, hvorpå man kan tilrettelægge hverdagens opgaver og udfordringer, og vi tror i Dansk Folkeparti ikke på, at man hele tiden skal vejledes og rådes.

Vi tror på, at det gør folk passive. Det gør dem ligeglade med sig selv og deres liv, fordi der altid er en pædagog, en rådgiver eller en psykolog, der skal løse ens problemer. Vi tror på, at folk kan selv. De skal blot vide, at de skal tage vare på deres eget liv, at det f.eks. er deres ansvar at opdrage børnene, og at de har alle de muligheder, de kan ønske sig for at få en god tilværelse. En sådan melding fra os om, at ansvaret rent faktisk ligger i parforholdene, hos forældrene, tror jeg mere på end den der evindelige gøren folk til klienter.

Der findes i øvrigt i dag mange muligheder for at få hjælp fra folk, der må anses for at vide noget mere om sjælens pleje. Jeg tænker her på f.eks. præsterne. Det er vel egentlig også en del af en præsts opgave at tage sig af sognebørnene. Eller lægen, han har sikkert også noget godt at sige i forbindelse med et skrantende parforhold.

Som forslagsstillerne selv skriver i forslaget, har kommunen allerede i dag en vis forpligtelse til rådgivning. Det gælder også statsamtet, selv om sidstnævnte jo først træder til, når skilsmissemen er et faktum. Selv om vi i Dansk Folkeparti helst ser, at amterne skal nedlægges helt og tolt, må man jo kunne bruge dem i de her tilfælde til en eller anden form for anonym rådgivning. Man kunne f.eks. bede amterne om at sløjfe nogle af alle de dyre opgaver, de har påtaget sig, og så indgå mere i en eller anden form for parrådgivning, hvorved skatteborgerne ikke bliver påført nogen ekstraudgifter. Det ville være en udmærket model her de sidste par år, amterne eksisterer.

Dansk Folkeparti kan, som det måske fremgår, ikke støtte forslaget.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Skal jeg for det første forstå hr. Per Dalgaards ordførertale derhen, at hvis der ikke var nogen udgifter for skatteborgerne forbundet med det her forslag, hvis man kunne påvise, at man f.eks. kunne redde nogle ægteskaber, således at der ikke skulle bygges så mange nye boliger, og det gav færre problemer i skoler osv., så ville Dansk Folkeparti være for?

For det andet: Skal det, at voksne selv må tage ansvar for deres eget liv, forstås sådan, at Dansk Folkeparti principielt mener, at det offentlige skal give nul tilbud til par i forhold til det, der allerede i dag ligger i serviceloven, og som vi i øvrigt nævner i vores beslutningsforslag?

Og for det tredje: Er det Dansk Folkepartis opfattelse, at der overhovedet ikke er en efterspørgsel efter rådgivningstilbud af den her karakter?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Med hensyn til økonomien så ville jeg da ikke have noget imod, at amterne påtog sig den opgave, hvis de samtidig nedlagde nogle af de funktioner, som jeg omtalte som selvpåtagne, som ingen har bedt dem om at gøre. Der er en masse opgaver, som amterne i dag har, der af en eller anden årsag lige så stille er kommet ind i deres regi.

Men de tilbud, der så findes i det offentlige regi for nuværende, finder vi ganske udmærkede og fyldestgørende. Hvis der er kø, jamen så